

„Tko pjeva, zlo ne misli“

Intervju s Pericom Šafrankom

Autor: Hana Mirković, 5. razred

Hana: Bok, Perice! Hvala ti, što si pristao na današnji intervju za naš školski list „Kej“.

Perica: Hvala tebi, Hana, na pozivu.

Hana: Perice, obzirom da smo gotovo vršnjaci, zanima me, kako provodiš svoje slobodno vrijeme? Čime se baviš? Sigurno imaš neki hobi.

Perica: Volim crtati, to me opušta. A volim se igrati i vani, na dvorištu. Do nedavno sam imao tajnog kućnog ljubimca, gusjenicu jer mi je tata pričao o pretvorbi gusjenice u leptira. No, nažalost, mama ju je pronašla i izbacila iz kuće. Ponekad vozim romobil, pomažem mami u kući ili odem do Žnidaršića tati po vino. Uglavnom, nikad mi nije dosadno. Kod nas u kući stalo se nešto događa. Čak i najobičniji ručak s tetom Minom u trenu se pretvori u pravu predstavu! Hahahaha...

Hana: Pričaj mi malo o svojoj obitelji. Spomenuo si tetu Minu. Živi li ona s vama u kući?

Perica: Ne, ali kao da živi. Moja mama fino kuha, pa teta Mina svaki dan dođe kod nas na ručak. Tada često pričaju o svakakvim stvarima koje mene ne zanimaju. Ponekad zna biti zaista dosadno, a ponekad se tako glasno posvađaju, da nas čak i susjedi čuju. No te se svađe vrlo brzo zaborave i teta Mina već sljedećeg dana ponovo dođe na ručak.

Hana: Perice, koja je tvoja omiljena igra?

Perica: Obožavam jurnjavu romobilom! Tada se susjedi ljute na mene, jer sam ih jednom skoro pregazio. Hahaha. Ponekad posudim tatinu dugačku sablju, pa se igram vojnika. No i tada se susjedi znaju ljutiti na mene.

Hana: Kako to, da je tvoja teta tako često kod vas?

Perica: Njoj je dosadno, nema muža niti djece, pa joj godi naše društvo. A usput i dobro pojedje.

Hana: Jesi li nedavno bio na nekom izletu sa svojom obitelji?

Perica: Da, prošli vikend smo vlakom išli na izlet u Samobor. Mama i tata su se posvađali i nisu pričali gotovo cijeli dan. Ali upoznali smo vrlo neobičnog gospodina Fulira koji

nas je slikao. Vrlo je ljubazan jer nam je na povratku kući u vlaku sačuvao mjesta. Svi smo pjevali i veselili se. A gospodin Fulir stalno govori „Küss die Hand“ , to je jako smiješno.

Hana: A sada jedno vrlo osobno pitanje. Ako ne želiš, ne moraš odgovoriti: Imaš li simpatiju?

Perica: Mislim da nemam...ali čini mi se da moja teta Mina ima! Hahaha.

Hana: Perice, što bi htio postati kad odrasteš?

Perica: Volim čitati, možda bi želio biti učitelj. A volim i pjevati... Volio bih sudjelovati na nekom pjevačkom natjecanju.

Hana: Hvala ti na današnjem intervjuu. Želim ti puno sreće i uspjeha! A tko zna, možda ćemo te uskoro slušati na radiju ili gledati na TV-u? Možda baš u emisiji „Mikrofon je vaš“?

Perica: Hahaha! Da, svakako! Nema šanse, nisam baš tako dobar!

Hana: Hahaha. Nikad ne reci nikad!